

Podle tohoto zákonného ustanovení možno vybírat v obvodu potravní daně na čáře samostatné dávky, není tedy zapotřebí, aby pravidla o obecní dávce spotřební se přimykala, pokud jde o daňovou povinnost, těsně k státní dani, jak tomu je při přírážkách uvedených v odst. 1., nýbrž vybírání takovéto samostatné spotřební dávky je přípustno, je-li jen z téhož předmětu (tedy nápoje, cukru atd.) vybírána státní potravní daň na čáře.

Mohla tedy obec, pokud jde o obecní dávky z cukru, upravit daňovou povinnost této samostatné obecní dávky se schválením příslušného úřadu jinak, než je upravena při státní dani z cukru. Neodporují tedy tato pravidla zákona a neprávem poukazuje tudíž stěžující si firma na to, že v důsledku nezákonnosti těchto pravidel byla žádost za vrácení celé dávky odůvodněna.

Č. 10.857.

O b e c n í d á v k y: * Ustanovení § 7 odst. 2 dáv. prav. vl. nař. č. 143/22, resp. č. 15/28 Sb., že z volných, čestných, členských a pod. lístků se vyměřuje dávka podle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh míst, k jichž použití tyto lístky opravňují, nevztahuje se na lístky vojenské, studentské a dětské.

(Nález ze dne 16. listopadu 1933 č. 19.307/31.)

P r e j u d i k a t u r a: srov. Boh. A 8526/30.

V ě c: Spolek »Athletic Club Sparta« v Praze proti zemskému úřadu v Praze o dávku ze zábav.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost, pokud jde o dávku ze vstupenek vojenských, studentských a dětských; jinak se stížnost zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Magistrát hlavního města Prahy sdělil stěžujícímu si spolku dne 9. října 1928, že bude tímto dnem počínaje z volných, čestných, doplatkových, členských, studentských, vojenských a dětských vstupenek vybírat dávku ze zábav podle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh místa, k jichž použití tyto vstupenky opravňují. Odvolání stěžujícího si spolku, uplatňující, že z členských, vojenských a dětských lístků jest platit dávku jen ze skutečně zaplaceného vstupného, bylo sborem hlavního města Prahy pro vyřizování stížností a v další cestě instanční nař. rozhodnutím zamítnuto.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss:

Spor je o to, zda z členských, vojenských, studentských a dětských lístků jest dávku ze zábav platit ze skutečně placeného vstupného, či ze vstupného, které se za dotýčný druh lístků požaduje od jiných návštěvníků zábav. Žal. úřad, opíraje se o ustanovení § 7 dáv. ř., vydaného vl. nař. č. 143/22 Sb. ve znění vl. nař. č. 15/28 Sb., uznal, že jest dávku vyměřiti podle vstupného placeného návštěvovateli nepožívajícími žádné výhody. Stížnost zastává názor opačný.

Nss zabýval se již touto otázkou, pokud jde o dávku z členských lístků, a vyslovil v nář. Boh. A 8526/30, že podle pravidel o dávce ze zábav (dodatek III. k vl. nař. č. 143/22 Sb. ve znění vl. nař. č. 15/28 Sb.) vyměřuje se dávka z členských lístků vydávaných za cenu sníženou podle vstupného, zapravovaného účastníky plně platícími za ten druh míst, k jichž použití tyto lístky opravňují. Nss trvá na tomto názoru i v daném případě. Jest proto stížnost, pokud směřuje proti výroku o zpoplatnění členských lístků, bezdůvodnou.

Pokud jde o lístky vojenské, studentské a dětské, nemohl nss stížnosti upřítí důvodnost.

Podle odst. 2 § 7 pravidel se vyměřuje dávka z volných, čestných, členských a pod. lístků podle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh míst, k jichž použití tyto lístky opravňují. Pravidla nemluví tedy zvláště o lístcích vojenských, studentských a dětských. Mohlo by se proto uvedené ustanovení vztahovati na tyto lístky jen tehdy, kdyby mohly býti zařazeny mezi lístky »podobné« lístkům volným, čestným a členským.

Znakem volných čestných lístků je, že se za ně vůbec nic neplatí; o tom u sporných zde snížených lístků nelze mluvit, takže nelze říci, že by tyto lístky byly podobny lístkům volným čestným. U lístků členských jde sice o lístky za vstupné snížené jako u lístků zde sporných, leč důvod pro snížení spočívá v příslušnosti k spolku zábavu pořádjícímu. Z toho, že při snížení vstupného z tohoto důvodu má býti dávka vyměřena z plného vstupného placeného ostatními návštěvníky zábavy, nedá se souditi, že by tohoto ustanovení, které je výjimkou ze všeobecné zásady vyslovené v odst. 1., podle níž se dávka platí ze vstupného, mělo býti použito u všech snížených vstupenek, jak žal. úřad má za to. Takovéto rozšíření výjimky odst. 2 na všechny snížené lístky musilo by v řádu býti výslovně stanoveno. Jinak nelze shledati, že by mimo tento znak, t. j. že jde o snížené lístky, měly tyto lístky něco podobného s lístky vojenskými, studentskými a dětskými.

Neprávem vyslovil tedy žal. úřad, že se ustanovení odst. 2 § 7 vztahuje i na lístky vojenské, studentské a dětské, a že se proto dávka musí platiti u nich podle vstupného placeného plně platícími účastníky zábavy. Je tedy stížnost, pokud jde o tyto lístky, důvodnou a bylo nař. rozhodnutí v tomto ohledu zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.858.

O b e c n í d á v k y * Bylo-li v domě, pro nějž bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, nájemné proti roku 1927 sníženo, dlužno podle pravidel upravených ve smyslu vl. nař. č. 15/1928 Sb., čl. I, II a VI, obecní dávky vyměřiti podle nájemného (nájemní hodnoty), které je základem daně činžovní pro ten který rok (§ 1 bod 1 cit. prav.), a nikoliv ve smyslu bodu 2 § 1 uvedených pravidel podle nájemného (nájemní hodnoty) z r. 1927.

(Nález ze dne 16. listopadu 1933 č. 15.443.)